

Popularizační sdělení – atraktivita a důvěryhodnost

Statistická analýza dat (PSY117)

Kateřina Synková

408498
PSSO

Vyučující: Mgr. Stanislav Ježek, Ph.D.

Datum odevzdání: 1. 5. 2013

Fakulta sociálních studií MU, 2012/2013

Na každého stejným metrem? Aneb věříme atraktivním lidem více?

Tímto tématem se ve své studii zabývala Lenka Šrámková z katedry psychologie na filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Prostřednictvím svého výzkumu se snažila objevit souvislost mezi přitažlivostí jedince a naší důvěrou vůči němu.

Ačkoli nás od mala učí, že krása není všechno, vzhled zasahuje do mnoha sfér našeho sociálního života. Tuto skutečnost skvěle dokazuje již experiment Dionové z roku 1972, kdy lidé měli soudit přestupek sedmiletého dítěte a odhadovat jeho chování v budoucnu. U hezké milé tvářičky s ostrostí verdiktu šetřili, navíc se domnívali, že by se nevhodné chování nemuselo opakovat. U přitažlivých dětí navíc klesá pravděpodobnost, že budou považovány za antisociální typy.

Také přetrvává zájem vědců rozlousknout všeobecnou definici lidské přitažlivosti. Zahrnují do ní např. různé tělesné poměry, symetrii obličeje, soubor povahových rysů a dokonce i povolání nebo nabyté jmění. Nakonec ale vždy rozhodne subjektivní vkus, v našem případě se jednalo o preference vybrané stovky mužů, budoucích policistů. S touto profesí se váže zvýšené riziko ovlivnitelnosti policistova rozhodnutí přitažlivostí osoby, se kterou jedná.

Respondenti se zhostili úkolu roztřídit a seřadit 12 mužských a 12 ženských portrétů podle vlastních měřítek přitažlivosti a také podle toho, jak by jim byli ochotni důvěřovat a spolehnout se na ně. Průměrný věk respondentů se pohyboval okolo 25 let, ve stejném rozmezí najdeme i osoby na fotografiích. Hodnocené osoby zvěčnili ve své každodennosti, nikdo nebyl kráslen speciálně pro tuto výzkumnou příležitost, což přispívá ke spravedlivým podmínkám. Po seřazení se vypočítaly průměrné pozice portrétů jak na žebříčku atraktivity, tak na škále důvěryhodnosti. V návaznosti na blízkost pořadí jednotlivých fotografií v obou aspektech autorka usuzuje, že existuje významný vztah mezi atraktivitou a důvěryhodností. Obzvláště po vyloučení odchylojících se výjimek.

S ohledem na poněkud laboratorní provedení výzkumu se výsledky obtížně aplikují do běžného života. Lidé, se kterými se dostáváme do interakce, nesoudíme pouze podle fotografií. Dále přetrvává výše uvedený problém, a to že studie manipuluje s obtížně vyložitelnými subjektivními pojmy. Nicméně se autorka výzkumu bude snažit v navazujícím experimentu více poodkrýt souvislosti mezi verdikty policistů a přitažlivostí „pachatele“. Stávající zjištění nahrávají k potvrzení této domněnky a podbarvují stereotyp, že se „hezkým lidem žije snáze“.

Prosím ještě trochu vylepšit o tu prezentaci vybrané statistiky, jinak pěkné...